

שעת סיפור סיפורי המקדש

'מראות הצובאות'

כל כלי המשכן נעשו מן התרומה הכללית שהביאו בני ישראל – 'וזאת התרומה אשר תקחו מאיתם, זהב וכסף ונחושת, תכלת וארגמן, עורות, עצים...'. התורה איננה מציינת מיהו התורם שתורם לכל חלק במשכן – למעט הכיור. בכיור נאמר שהוא הוכן מ'מראות הצובאות אשר צבאו פתח אוהל מועד'.

כדי ללמוד מהן אותן מראות צובאות, נחזור לימי העבדות והגזרות במצרים. בתקופה זאת נמנעו הגברים מלידת ילדים, מחשש לקיום הגזרה – 'כל הבן היילוד היאורה תשליכוהו'. מה עשו נשות ישראל? היו מבשלות דגים לבעליהן ויוצאות לשדות להאכילם. שם היו מוציאות מראות עשויות נחושת, מתקשטות בעזרתן, וכך היו מתחבבות על ידי בעליהן, 'פרים ורבים והקב"ה פוקדם מיד'. לולי אותו מעשה, לא היתה מתקיימת הבטחת הקב"ה לאברהם, 'ואעשך לגוי גדול'. על ידי ההתקשטות במראות הפכו בני ישראל משבעים נפש לצבא עצום ורב.

את המראות האלו רצו נשות ישראל להביא כתרומה למשכן. כשראה זאת משה זעף בהן ואמר לישראל "טולו מקלות ושברו שוקיהן של אלו". משה רבנו ראה במראות 'חפץ של תאוה', כלומר דבר שלא מתאים להשתמש בו עבור המשכן, הרי מול המראה מתקשטים ומתגנדרים ולכן לא ראוי להכניס דבר כזה אל הקודש. אותן בנות, 'צבאו פתח אוהל מועד' ולא נרתעו עד שהפצירו במשה שישאל את הקב"ה.

אמר הקב"ה למשה: "משה, אותן אתה מבזה? המראות האלו הן העמידו את כל הצבאות הללו במצרים! קח אותן ועשה מהן את כיור הנחושת ואת כנו שממנו יתקדשו הכהנים". לא רק שראוי שתקבל מהם, אלא מאותן מראות עשה את הכיור, הכלי שבעזרתו כל כהן יתקדש לעבודה.

המקורות לסיפור:

1. ספר שמות פרק לח
2. מדרש תנחומא פקודי פרק ט

כל הזכויות שמורות

המדרשה לידע המקדש

המדרשה לידע המקדש 02-9666177

רחוב יפו 234 ירושלים. 943831

דוא"ל: yeda.mikdash@gmail.com אתר אינטרנט: www.hamikdash.org.il ע.ר. 580223873